

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1721. usque ad annum 1724

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1783

VD18 90119304

§. 70. Facultatis doctrina hujus articuli doctrinæ opposita.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67596](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67596)

primum, gratiam primi status fuisse libero Sæc. XVIII.
 arbitrio subjectam quoad determinationem & A. C. 1722.
 libertatem actionis. Secundum: Hominem
 in eodem statu potuisse se discernere ex gra-
 tia. Tertium, eundem potuisse gloriari in
 seipso humiliter. Quartum, libertatem e-
 jus primatum tenuisse in merito, quatenus me-
 ritum est liberum, & determinatum. Quintum,
 id quod in Adamo operatur velle & perficere,
 fuisse subjectum libero voluntatis arbitrio. Hæc
 autem propositiones, ut jacent, sunt falsæ,
 male sonantes, injuriosæ gratiæ Dei, quæ in
 omni statu, libero arbitrio præminere de-
 bet quoad omnem rationem boni supernatu-
 ralis, propinquissimæ aliquot propositionibus
 Bajanis & huic ab Innocentio XI. dam-
 natæ: Deus subjicit Nobis suam omni-
 potentiam.

§. LXX.

*Facultatis doctrina hujus articuli
 doctrinæ opposita.*

Circa hunc articulum Duacensis Fa-
 cultas mentem suam exposuit
 hisce verbis:

I. „Quod Lengrand ait: sententiam
 „suam de gratiæ subjectione respectu
 „liberi arbitrii non incurrere in propo-
 „sitionem damnatam ab Innocentio XI.
 „quia ex ea non sequitur, omnipoten-
 „tiam Dei esse subjectam creaturæ,
 „quoad supernaturalitatem, & hoc sensu
 X 5 „quod

Sæc. XVIII., quod creatura possit ad quodlibet de
A. C. 1722. „omnipotentia Dei disponere, v. g. ad
 „creandum novum mundum, quod in-
 „quam, ait D. Lengrand, ut se ab illa
 „propositione discernat, est prorsus fri-
 „volum, & veterano Professore indi-
 „gnum. Ubi illa propositio damnata
 „fuit, an ullus fuit sanæ mentis in orbe,
 „qui cogitarit, aut cogitare potuerit,
 „omnipotentiam Dei esse subjectam,
 „quoad supernaturalitatem, & hoc sensu
 „quod creatura posset de ea disponere
 „ad quodlibet, & speciatim ad creandum
 „novum mundum. An credibile est
 „propositionem fuisse damnatam pro-
 „pter sensum, qui nulli in mentem ve-
 „nit aut venire potuit? „

„Dum objicitur quibusdam Theo-
 „logis Catholicis, hominem lapsum
 „cum gratia sufficienti, aut congrua
 „operantem, sese discernere ac posse in
 „se gloriari quasi aliquid boni non ac-
 „ceperit a Domino, respondent illico
 „& bona fide hominem in suo systemate
 „non sese discernere proprie & princi-
 „paliter, sed ad summum minus pro-
 „prie, ac minus principaliter, quatenus
 „gratiæ prævenienti ac moraliter &
 „physice in actum deliberatum influenti
 „cooperatur, sic ut quilibet homo bene
 „operans confiteri debeat: Non Ego,
 „sed gratia Dei mecum. Ad cuius e-
 „luci-

„lucidationem, adferunt celeberrimum Sæc. XVIII.

„S. Anselmi locum ex ejus libello de A. C. 1722.

„concordia præscientiæ & prædest.

„q. 3. c. 5. ubi sic loquitur.,,

„Cum aliquis nudo, cui nihil de-

„bet, & qui nullum a se potest indu-

„mentum habere, dat vestem; non ta-

„men, quamvis ipse habeat potestatem

„utendi accepta veste, si ea utitur,

„imputandum est induto quia indutus

„est, sed danti vestem. Quapropter

„ita dici potest, non est induti, quod

„est indutus, sed misipientis, id est,

„vestem dantis. Multo vero magis hoc

„diceretur, si ille qui dedit vestem,

„dedisset etiam potestatem servandi eam

„& utendi, sicut Deus homini cum

„dat rectitudinem, sæpe factam, dat

„etiam potestatem servandi & utendi

„quia dedit prius liberum arbitrium

„ad servandum illam & utendum. Si vero

„nudo, cui nihil debetur; non daretur ve-

„stis, aut si ipse acceptam præjiceret, nulli

„nisi ipsi imputaretur ejus nuditas, ita

„cum Deus alicui concepto & nato in pec-

„cato, cui nihil nisi pœnam d. bet, dat

„velle & currere, non est volentis, neque

„currentis sed misipientis est Dei, & qui

„eandem gratiam non accipit aut acce-

„ptam rejicit, ejus est, non Dei, quod

„in sua duritie & iniquitate permanet.

„Si præterea illis Theologis oppo-

„natur, Deum, per gratiam præve-

„nien-

Sæc. XVIII. „niendo, ac physice determinando ad
 A. C. 1722. „actum liberum, subijcere suam gra-
 „tiam aut omnipotentiam creaturæ,
 „reponunt, ad fidem pertinere, libe-
 „rum arbitrium, motum, & excita-
 „tum posse dissentire si velit, posse gra-
 „tiæ deesse, posse abjicere inspiratio-
 „nem, qua perducitur ad justificatio-
 „nem, posse gratiæ resistere vel ob-
 „temperare: ac proinde creaturam ra-
 „tionalem a Deo motam posse quidem
 „non uti omnipotentia Dei ad actum bo-
 „num & deliberatum oblatum, sed non
 „ideo gratiam aut omnipotentiam Dei
 „creaturæ esse subjectam, idque esse im-
 „possibile, ac dignitati gratiæ injurio-
 „sum. Sed quia hæ solutiones non pla-
 „cuerunt Jansenio, ideo nec Domino
 „Lengrand arriserunt. „

„Dicit quidem Augustinus ho-
 „minem innocentem adjutorio perseve-
 „rantis munitum potuisse illud per li-
 „berum arbitrium deserere, Deum per-
 „severare, vel non perseverare in ejus
 „reliquisse arbitrio, sed nunquam aut
 „leviter insinuavit, gratiam Dei libero
 „arbitrio fuisse subjectam, quoad de-
 „terminationem & libertatem actionis.
 „Cur Dominus Marechal mentem suam
 „non aperuerit circa gratiæ subjectio-
 „nem & discretionem libero arbitrio
 „tribuendam, facile est conjicere. Cum
 „enim ejusdem sit sententiæ ac Domi-
 „nus

„nus Lengrand, verisimiliter existimavit, Sæc. XVIII.
 „se eadem implicite tradidisse dum sta- A. C. 1722
 „tui innocentiae solam gratiam sufficien-
 „tem a libero arbitrio determinabilem
 „adscript, aliunde non ægre præterit
 „quædam consuetaria, sine quibus stat
 „substantia systematis Janseniani de dua-
 „bus delectationibus necessitantibus, de
 „gratiæ irresistibilitate, de libertate con-
 „iuncta cum necessitate mutabili & de
 „præceptorum implendorum impo-
 „tentia &c. „

§. LXXI.

ARTICULUS III.

*Systematis duarum delectationum fa-
 vent hi Doctores cum Jansenio.*

Id Facultas probabat I. ex his Len-
 grandii verbis disp. 4. Si præmotio
 physica se tenet ex parte intellectus,
 sita est in ejus illuminatione - - si
 ex parte voluntatis, sita est in ejus ex-
 citatione, seu in suavitate quadam &
 vitrici delectatione rerum cælestium
 superante concupiscentiam rerum ter-
 renarum & nullam necessitatem vo-
 luntati imponente.

Hæc autem delectatio vitrix, qua
 fit ut mandata Dei custodiamus, est
 actus vitalis mentis nostræ sed indeli-
 beratus, qui deinceps voluntatis deli-
 berationem & consensum operatur.

II. Con-